

РЕШЕНИЕ

№ 7741

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2816** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на В. Б. Д. против решение № ППН-01-537 от 16.12.2020 г. на Комисията за защита на личните данни. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречието му с материално правните разпоредби. Твърди се, че монтирането на камерите се е наложило поради съществуващ конфликт със съседите и отправени заплахи и страх за живота и здравето на оспорващия и членовете на неговото семейство. Обосновават се съображения, че изводите на административният орган са формирани в противоречие и при превратно тълкуване на събраните в хода на проверката доказателства за точните данни, които се записват от камера №2 и камера №3. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Оспорва твърдението, че не са събрани доказателства за извършено нарушение, тъй като по делото е налице снимка, направена от проверяващия екип, от която е видно, че е допустимо ъгълът на видеонаблюдението на камерата с рамо да бъде променян и по този начин да заснема публични площи, което видеонаблюдение е без правно

основание. Изтъква и наличието на записващо устройство. Посочва, че страхът за личния живот не обуславя заснемането на обществени места, а само видеозаснемане на собственото жилище. Според процесуалния представител на отватника, налице са условия за недопустимост на видеонаблюдението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано служебно въз основа на постъпило постановление от 21.07.2021 г. по пр.пр. №10137/2020 г. по описа на С. градска прокуратура, образувано по жалбата на П. Б. Ц. срещу В. Б. Д. съдържаща твърдение за изградена система за видеонаблюдение-два броя камери, монтирани на неговата тераса, като едната от тях е насочена към терасата на Ц. и граничещата детска стая, обитавана от малолетното му дете. С постановление № 338200-4183/18.03.2020 г. на С. районна прокуратура е възложена проверка на полицейските органи на 07 РУ-СДВР за наличието на изградена система за видеонаблюдение. При проверката е констатирано, че на терасата на Д. са монтирани два броя камери за видеонаблюдение, едната от които е насочена към имота на Ц., а именно: терасата на детската стая. Изготвено е разпореждане за демонтиране на камерата по ЗМВР. С постановление рег. № 9903/26.05.2020 г. по описа на С. районна прокуратура е отказано образуването на наказателно производство за престъпление от общ характер по мотиви за липсата на обективни данни, чрез които да се стигне до обосноваване извод, че монтираните на терасата на Д. камери действително работят и записват действията и жилището на сем. Ц.. Постановлението е обжалвано. Постановено е постановлението от 21.07.2020 г. по пр.пр. №10137/2020 г. по описа на С. градска прокуратура, като препис от същото е изпратено до КЗЛД за произнасяне по компетентност.

С цел установяване изграждането на система за видеонаблюдение и нейните технически параметри, със заповед № РД-15-310/18.09.2020 г. на председателя на КЗЛД е наредено извършване на проверка от служители на КЗЛД на В. Б. Д. на адрес:гр. С., [улица], ет. 4, ап. 401. В хода на проверката е установено, че в проверявания обект, който представлява семейно жилище в сграда в режим на етажна собственост е изградена и функционира система за видеонаблюдение, състояща се от три камери и записващо устройство видеорекордер /DVR/. Изходящият образ на камерите се визуализира на разположен в дневната на жилището телевизор. Констатирано е, че по време на проверката системата за видеонаблюдение функционира, като камерите имат разположение и обхват на видеозаснемане, както следва:

Камера №1 – монтирана е в апартамента и заснема вътрешната част на стаята/дневната на Д.;

Камера № 2 – монтирана е на тавана на външна тераса на жилището и заснема съседни имоти, вътрешния двор/междублоковото пространство, включващо и гаражни клетки;

Камера № 3 – монтирана е на тавана на външна тераса на жилището, срещуположно на камера № 2 и заснема терасата и част от прозореца на апартамента на Д., като в обхвата ѝ влиза и тясна ивица от граничещата с прозореца тераса на Ц..

При проверката е установено, че системата за видеонаблюдение осъществява запис

при движение в обхвата на камерата, като последният открит запис е от 07.09.2020 г. Видеозаписите позволяват идентифициране на физическите лица. Изтриването на камерите се извършва автоматично при запълване на капацитета на твърдия диск на видеорекордера. В проверявания обект са поставени информационни табели за осъществено видеонаблюдение, разположени на подхода към коридора и входната врата на апартамента на Д. и на двете врати на терасата.

Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт №ППН-02-408/05.10.2020 г., към който е приложен съставен констативен протокол от 18.09.2020 г., подписан от В. Д. и попълнения от него въпросник, както и снимков материал-графични изображения 33 бр., технически характеристики на видеорекордера и технически характеристики на видеокамерите.

Комисията се е произнесла с нарочно решение, обективирано в протокол № 44 от заседание, проведено на 14.10.2020 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, Комисията за защита на личните данни е издала решение № ППН-01-537 от 16.12.2021 г., с което на основание чл. 58, § 2, б. „г“ във връзка чл. 57, §1, б. „а“ и чл. 83, §2, б. „а“, „в“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕО)2016/679 е разпоредено на В. Б. Д. в качеството му на администратор на лични данни да съобрази операциите по обработване на лични данни, като преустанови видеонаблюдението чрез премахване на камерите, разположени на терасата, посредством изградената система за видеонаблюдение в имот, находящ е на адрес: [населено място],[жк], [улица], ет. 4, ап. 401.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна по делото е прието заключение от съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че при извършен от вещото лице оглед на 25.09.2021 г. на апартамента на В. Д., находящ се на адрес: [населено място], [улица], ап. 401 са установени изградени две системи за видеонаблюдение. Системата, предмет на делото, се състои от един видерекордер /DVR/ и три камери, условно означени като: камера № 1, камера № 2 и камера № 3. Образът от видеокамерите се визуализира на телевизор, разположен в помещение в жилището на Д.. Вещото лице е установило, че в момента на огледа системата за видеонаблюдение функционира, като обхвата на камерите е както следва:

Камера № 1 е разположена в помещението (всекидневна/хол), където е и телевизора, на който се визуализират образите от камерите;

Камера № 2 е разположена в лявата част и горе на балкона, на който се излиза от всекидневната/хол;

Камера № 3 е разположена в дясната част и горе на балкона, на който се излиза от всекидневната/хол.

След пускане на телевизора и визуализация на системата за видеонаблюдение вещото лице е установило, че в момента са активни камери под номера 1 и 4. В. Д. е обяснил, че камери № 2 и № 3 не се визуализират поради технически проблем. Камера № 1 заснема помещението в което е разположен телевизора, а камера № 2 заснема част от двора, паркинга и отсрещните части на блока. Това е наложило вещото лице да повери записи назад във времето, като произволно е избрал записи от 15.09.2021 г. От тази дата е имало записи от камера № 3 и № 4. Поради тази причина отговорите на въпросите, поставени към съдебно-техническата експертиза се отнасят до двете камери монтирани на балкона, които вещото лице е означило условно под № 2 и № 3. Камера № 2 е монтирана в лявата част на балкона на всекидневната и заснема част от вътрешен двор, гаражи и част от сградата. Камера № 3 е монтирана на дясната част на

балкона на всекидневната и заснема част от балкона, малка част от парапет с водосточна тръба в балкона на Ц.. Тези две камери не могат да заснемат помещенията в апартамента на Ц., така че да се фиксира случващото се в тях. От записите на камерите могат да се разпознават лица, при положение, че лицата се намират на такова разстояние, при което да могат да се отграничат достатъчно общи и частни идентификационни признаци. В конкретния случай, камерата заснема малка част от балкона и лицето трябва да е застанало точно в този участък. Камерите са настроени да записват при движение, което означава, че ще записват при регистрация на движещ се обект. Необходимото време за включване на камерите на запис зависи от много фактори и условия, като осветеност, разстояние до обекта, обем на обекта, повърхност на обекта, ниво на чувствителност на камерите и др. В съдебно заседание вещото лице е пояснило, че камерите са с рамо, но не е извършило проверка дали може да се променя ъгълът, под който камера № 3 заснема. Докато е бил на обекта в обхвата на камера № 2, която е монтирана на балкона в ляво са преминавали хора, но поради голямото разстояние най-вероятно преминаващите хора биха могли да бъдат индивидуализирани единствено по общи признаци. Камерата, която е насочена към балкона на съседите е по-вероятно да позволи идентификация на хората, тъй като разстоянието е по-близко. Вещото лице изрично посочва, че не е изследвало въпроса дали конкретните камери могат да променят ъгъла си на заснемане.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Съобщението за постановеното решение е получено на 18.02.2021 г. (л. 29 от делото), а жалбата е подадена до административния орган чрез куриер на 04.03.2021 г. (л. 25 от делото)

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

КЗЛД е независим държавен орган, специализиран в защитата на лицата при обработването на техните лични данни и в контрола по спазването на [ЗЗЛД](#). Комисията изпълнява задачите по [чл. 57](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД](#), при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) и по [ЗЗЛД](#), комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с [чл. 83](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#), както и по глава девета. Следователно, когато Комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по [ЗЗЛД](#), като е осъществен неправилен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, а именно: Комисията за защита на лични данни.

На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията е колегиален орган, който се състои от председател и 4-ма членове. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал.

7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 14.10.2021 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали четирима от членовете на комисията. Решението е прието с мнозинство, като трите гласа са достатъчни по закон. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено и в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. То съдържа реквизити като: наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На заинтересованите страни са им връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и им е осигурена възможност да изразят становище по тях. Съгласно чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и с оглед правомощието си по чл. 12, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД, със заповед № РД-15-310/18.09.2020 г. на председателя на КЗЛД е разпоредена проверка на данните, изнесен в сезиращата жалба, резултатите от която са обективирани в нарочен констативен протокол, приобщен като доказателство в административната преписка.

Установените в хода на административното производство факти на не се оспорват. В тази връзка следва да се приеме за безспорно установено, че в апартамента на В. Д., находящ се на адрес: [населено място], [улица], ап. 401 са установени е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от един видерекордер /DVR/ и три камери, условно означени като: камера № 1, камера № 2 и камера № 3. Образът от видеокамерите се визуализира на телевизор, разположен в помещение в жилището на Д.. Разположението и обхвата на камерите са както следва:

Камера №1 – монтирана е в апартамента и заснема вътрешната част на стаята/дневната на Д.;

Камера № 2 – монтирана е на тавана на външна тераса на жилището и заснема съседни имоти, вътрешния двор/междублоковото пространство, включващо и гаражни клетки;

Камера № 3 – монтирана е на тавана на външна тераса на жилището, срещуположно на камера № 2 и заснема терасата и част от прозореца на апартамента на Д., като в обхвата ѝ влиза и тясна ивица от граничещата с прозореца тераса на Ц..

В хода на административното производство не са представени доказателства за съгласие за монтирането на камера № 2, дадено от собствениците в сградата с режим на етажна собственост, нито съгласие от сем. Ц. за монтирането на камера № 3.

Според [чл. 4, т. 1](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"). Физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Визираните норми обосновават извод, че видеонаблюдението безспорно представлява обработване на лични данни, когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Съдържащата се във видеозаписите от средствата за наблюдение информация за физическото лице, съставляваща негов образ, попада в понятието лични данни, доколкото позволява неговото идентифициране. Събирането и съхраняването на тези данни също съставлява обработване на лични данни съгласно чл. 4, § 2 от Регламента.

В чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на личните данни на физическо лице. За да е законосъобразно обработването на лични данни от администратора на тези данни е необходимо наличието на една от следните хипотези:

субектът на данните да е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече цели (б. „а“);

обработването да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор (б. „б“);

обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора (б. „в“);

обработването да е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“);

обработването да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора (б. „д“)

обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете (б. „е“).

Установените в хода на административното производство факти и обстоятелства не обосновават нито една от визираните хипотези. По

делото липсват доказателства за дадено съгласие за монтирането на камера № 2, от собствениците в сградата с режим на етажна собственост, доколкото същата заснема вътрешния двор/междублоковото пространство, включващо и гаражни клетки, нито съгласие от сем. Ц. за монтирането на камера № 3, тъй като същата заснема част от терасата на жилището им.

Липсват доказателства и за законосъобразно обработване на личните данни на физическите лица в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „б“ - наличието на сключен договор изпълнението на който изисква обработването на лични данни.

Твърдението на оспорващия, че камерите са монтирани поради съществуващ конфликт със съседите и отправени заплахи и страх за живота и здравето на оспорващия и членовете на неговото семейство не бе опровергано. Същото се потвърждава от събраните по делото доказателства: писмени обяснения и сведения. Това изключва изследване за наличието или липсата на условията за законосъобразно обработване на лични данни, установени в чл. 6, § 1, б. „в“ (обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора) и б. „д“ (обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора от Регламента).

Предвид липсата на доказателства, несподелима е и тезата на оспорващия, че обработването на лични данни посредством видеозаснемане е в защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“).

Все с оглед местоположението на камера № 2 и нейния обхват не следва да се приеме, че обработването на получените от нея данни попада в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламента. Безспорно същата служи за целите на легитимните интереси на администратора, а именно: охрана на неговото имущество. На този легитимен интерес на администратора на личните данни обаче се противопоставят личните интереси и основните права и свободи на субектите на данни. Тези права и интереси са правото на свободно предвижване, забраната за заснемане без съгласие, неприкосновеност на личния живот и т.н. Наличието на личностен конфликт между Д. и неговото семейство и семейството на съседа му Ц., за което са налице данни в производството, не обосновава легитимен интерес за заснемане на публични места (вътрешния двор/междублоковото пространство, включващо и гаражни клетки), респ. част от помещенията на съседа му. Още повече, че това помещение се

ползва от малолетно лице (детето на Ц.), което се ползва с особена закрила и обработването на личните им данни следва да се осъществява при стриктно спазване на Регламент (ЕС) 2016/679.

Изложеното обосновава извод за правилно прилагане на материалния закон в хода на административното производство. Законосъобразно административният орган е приел, че в случая обработването на лични данни чрез видеонаблюдение от администратора В. Д. е в нарушение на принципите по чл. 6, § 1, б. „б“ до б. „е“ от Регламента, а именно: че обработването на личните данни на субекта следва да се осъществява законосъобразно само при наличието на някое от условията по чл. 6, § 1 от ОРЗД и личните данни, които се обработват следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите за които се обработват.

С оглед на изложеното, законосъобразно и мотивирано е упражненото от страна на Комисията корективно правомощие по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента да разпорежи на администратора да съобрази операциите по обработване на лични данни, като преустанови видеонаблюдението чрез премахване на камерите, разположени на терасата на имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ап. 401 .

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органа издал оспорения административен акт на основание чл. 143, ал. 4 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на 100 лв.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. Д. против решение № ППН-01-537 от 16.12.2020 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА В. Б. Д. да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: